

Coses de la vida

SOCIETAT

Observatori d'un acord (2)

Pla de xoc insuficient

JAUME PADRÓS PRESIDENT COL·LEGI METGES BCN

«El pla de xoc eludeix el més fonamental en aquests moments, que és assegurar que el sistema sanitari serà sostenible en el futur, amb independència o sense»

FRANCESC DUCH METGES DE CATALUNYA

«La Generalitat ha optat en els últims anys per contractar empreses alienes a l'Institut Català de la Salut per traspasar-los l'activitat que retallava en els seus propis centres»

TERESA CRESPO EXASSESSORA D'ARTUR MAS

«No estic d'acord a fer un pla sense canvi de polítiques socials. No plantegem polítiques a llarg termini»

ENRIC MORIST COORDINADOR DE CREU ROJA

«Ens preocupa, més que l'extensió, la profunditat de la crisi. Necessitem més recursos»

Personal sanitari en el servei d'urgències de l'Hospital Clínic.

serveis socials

Falta ambició de canvi

Els experts en política social veuen el pla de xoc del Govern positiu però creuen que es queda molt curt si l'ambició és un canvi significatiu. «La part bona és que es dona prioritat a punts importants. La part negativa és que és insuficient», afirma Oriol Illa, el president de la Taula del Tercer Sector, que agrupa 3.000 entitats socials catalanes. «Si no acompanyes les previsions pressupostàries amb l'impacte social que tindran, el resultat és massa indefinit», prossegueix. Amb tot, creu que el nou Govern és una bona notícia i espera que també hi hagi nous pressupostos: «Amb una pròrroga és molt més complicat». Illa recorda que a Catalunya 275.000 persones busquen feina fa més d'un any.

«Els plans me'ls crec a posteriori. Un pla és un pdf i la realitat és l'execució pressupostària», adverteix d'entrada Ferran Busquets, director de la Fundació Arrels. Per a la seva entitat, que atén persones sense llar, no passa desapercebut que aquestes no figuren en el pla. «Són diners però no són molts diners», afirma sobre el pressupost del pla de xoc. El que destaca com a positiu és que gràcies al pla almenys es parla del tema: «S'ha centrat el debat en la

Els experts donen la benvinguda al pla de xoc però opinen que es queda molt curt

pobresa. És el gran benefici».

Sense nou paradigma

La presidenta d'ECAS, Teresa Crespo, ex-assessora del Govern d'Artur Mas en política social, subratlla que un pla com aquest resol emergències, només els problemes més urgents. «No estic del tot d'acord a fer un pla sense canvi de polítiques socials. No plantegem polítiques a llarg termini. Benvingut, però no ens quedem només en això», afirma Crespo, que afegeix: «Si fem un país nou, també podem fer una política social nova». També es mostra crítica amb algunes parts del pla: «Hi ha mesures que ja estaven en el programa de JxSí. I coses que ja s'estaven fent». També destaca un dubte: «Si tot això es

fa amb pròrroga, això significa que es podria haver fet en aquests anys en què ho vam estar demanant».

Crespo recorda experiències com la del ple de la pobresa, que es va tancar sense ni un euro més en política social i adverteix que es farà seguiment estricte del compliment del que s'ha promès.

Pel coordinador de Creu Roja a Catalunya, Enric Morist, la inversió és positiva encara que insuficient, i no resol els principals problemes. Morist vol incidir en un aspecte: «Ens preocupa, més que l'extensió, la profunditat de la crisi».

Es refereix a les persones i famílies que han quedat en una situació de la qual no aconsegueixen sortir. Gent a la qual no arriba la millora econòmica. «Necessitem més recursos, enllaçats amb programes de desenvolupament de capacitats». TONI SUST

educació

No és cap prioritat política

Queda clar que el pla de xoc social acordat entre Junts pel Sí i la CUP per poder posar en marxa el procés sobiranista a Catalunya és, com el seu mateix nom diu, social. No educatiu. Així ho observen, almenys, les persones vinculades a la comunitat educativa consultades per aquest diari per valorar el document. «Només havent arribat a un pacte com aquest, els polítics demostren que són conscients que existeix un problema, encara que després no semblin disposats a arribar massa lluny per resoldre'l», constata Àlex Castillo, president de la federació d'associacions de pares d'alumnes de Catalunya (Fapac). «Les tres mesures sobre

educació del pla de xoc són correctes, clar, però el que es conclou del document és que la majoria dels partits no saben què proposar en matèria educativa. O que el canvi en educació no entra en l'agenda de prioritats del Govern», afegeix Ismael Palacín, director de la fundació Jaume Bofill.

La més celebrada de les tres propostes educatives del pla és la que preveu una inversió addicional de cinc milions d'euros per a escoles situades en barris empobrits. «És una notícia molt, molt positiva», destaca Palacín. L'única objecció, indica, és que «és una cosa que no funciona per si mateixa: falten recursos, sí, però també falten plans de renova-

GRAN BARCELONA ▶ La renda cau a plom als barris més pobres → P. 36

DISTRICTES ▶ Un antic quiosc de la Gran Via ara ven tecnologia → P. 40

Tots els experts consultats per EL PERIÓDICO donen la benvinguda al pla de xoc social acordat per Junts pel Sí i la CUP, però també són unànimes a considerar-lo insuficient tant per la seva dotació (270 milions d'euros) com per la falta d'ambició per abordar els problemes es-

tructurals de l'Estat del benestar després d'anys de retallades. Remarquen, a més, la indefinició absoluta sobre el finançament de l'acord sobiranista, que depèn d'uns pressupostos incerts. Tiretes, en fi, per a les greus ferides obertes en polítiques socials, sanitat i educació.

FOTOS: F. SENDRA - M. TUDELA - A. BELTRAN - X.GONZÁLEZ - JOAN PUIG - ACN

ORIOIL ILLA PRESIDENT TAULA TERCER SECTOR
«La part bona és que es dona prioritat a punts importants. La part negativa és que és insuficient»

FERRAN BUSQUETS DIRECTOR FUNDACIÓ ARRELS
«Els plans me'ls crec a posteriori. Un pla és un pdf i la realitat és l'execució pressupostària»

ÀLEX CASTILLO PRESIDENT FAPAC
«És gairebé cínic que la Generalitat es comprometi a aportar ara 15 milions d'euros als parvularis, després de les retallades que ha aplicat en els últims anys a aquest sector»

ISMAEL PALACÍN DIRECTOR FUNDACIÓ JAUME BOFILL
«La situació de les escoles dels barris pobres no s'arregla només amb diners. Falten recursos, sí, però també falten plans de renovació pedagògica i programes contra la segregació»

ció pedagògica o programes per acabar amb la segregació dels alumnes». «Hi ha mesures que no costen diners, com un canvi en la matriculació, que també contribuirien a millorar la situació actual», suggereix, en aquest sentit, Àlex Castillo.

L'acord és poc ambiciós en pressupost i en mesures de millora de les escoles

En canvi, prossegueix el president de la Fapac, «és gairebé cínic que la Generalitat es comprometi ara a aportar 15 milions d'euros als parvularis, després de la política de retallades que ha aplicat en els últims anys a aquest sector». La creació de noves places escolars per a nens de zero a tres anys, afe-

geix el director de la Bofill, «és, per si mateixa, lenta i cara». «Potser hauria sigut més efectiu habilitar un sistema de tarifes socials per garantir l'accés a aquest servei de les famílies amb menys recursos econòmics», assenyala Palacín, que recorda que la demanda de places en guarderies ha baixat un 9% des que va començar la crisi, «pel descens de la natalitat, però també perquè a moltes famílies els és impossible pagar-les».

La tercera mesura educativa prevista en el pla de xoc, la creació de beques de transport per als alumnes de FP que estudien fora dels seus municipis, resulta del tot insuficient. «Està bé que hi hagi beques per a la formació professional, però de beques en falten moltes i falta parlar també de la quantia i de com es distribueixen», apunta Palacín. **MARÍA JESÚS IBÁÑEZ**

sanitat

Preocupació pel sistema

Les incògnites sobre el seu finançament qüestionen el capítol sanitari del pla de xoc subscrit per Junts pel Sí i la CUP, segons els experts del sector consultats. El contingut no podria ser vist com a innecessari, i no ho és, però sí que és qualificat de «parcial», «insuficient» i, sobretot, desconnectat de la realitat pressupostària de Salut i aliè al que els qui exerceixen diàriament consideren fonamental: no alludeix a la viabilitat del sistema que, adverteixen, és el que estarà en joc a mitjà termini si no s'hi injecten més diners. «L'acord entre Junts pel Sí i la CUP eludeix l'aspecte nuclear en aquests moments, com és assegurar que en un futur immediat el sistema sanitari públic serà sostenible, hi hagi independència o no», afirma

Jaume Padrós, president del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona (COMB).

Salut ha tancat el 2015 amb un dèficit de 900 milions d'euros, que se sumen als 1.400 perduts en el pressupost des del 2010. És a dir, el sistema funciona amb greus deficiències que, tot i així, donen lloc a aquest gran desfament econòmic. En opinió de Padrós, l'«excel·lència» i la qualitat assistencial i investigadora que caracteritzen la sanitat catalana pegen d'«un fil» o estan seriosa-

Els experts lamenten que s'oblidi la situació crítica de metges i infermeres

ment perjudicades des que es va iniciar la crisi. «La sanitat pública ha perdut gairebé el 20% de pressupost i el personal pateix una rebaixa del 25% en els seus salaris –indica el president del COMB–. Si l'estructura del sistema no s'ha enfonsat és gràcies a l'esforç d'aquests professionals, els més mal pagats de la Unió Europea, però la situació no aguantarà gaire més temps. D'això no en parla el pla de xoc».

¿I els professionals?

La reordenació professional del personal sanitari és vista com un element que és urgent abordar segons Francesc Duch, secretari general de Metges de Catalunya (MC). «El pla de xoc ha oblidat el greuge que suposa la situació salarial i professional dels

metges», afirma Duch, que veu positiu que el pla prevegi «maximitzar» l'activitat dels hospitals de l'Institut Català de la Salut (ICS). «La Generalitat ha optat en els últims anys per contractar empreses privades alienes a l'ICS, per traspassar-los l'activitat que retallava als seus propis centres». Per aconseguir-ho, diu, serà necessari recuperar part del personal acomiadat. Inclou els 1.500 metges perduts als centres d'assistència primària (CAP).

La situació de canvi és vista en el sector sanitari com una oportunitat. «La UE està esperant que hi hagi un nou govern a Espanya per apuntar noves retallades, pitjors que els anteriors», alerta Padrós. «D'això ningú en parla, però convindria afrontar el futur i la realitat –conclou–. El sistema sanitari és l'eix que cohesiona a la societat i és imprescindible salvar-lo». **ÀNGELS GALLARDO**